

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 13 november 2025 de heer L. Holtby (hierna: appellant) veroordeeld tot een uitsluiting van deelname aan competitie- play-off-, en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander tijdens de op 8 november 2025 gespeelde wedstrijd FC Volendam – NAC Breda.

Tegen deze beslissing is op 17 november 2025 namens appellant beroep ingesteld. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 26 november 2025. Hierbij waren aanwezig de aanklager, de secretaris van de aanklager en appellant, bijgestaan door de heren mr. J.C. Snee en mr. S. de Goede, gemachtigden, de heer J. Karelse, teammanager van het eerste elftal van NAC Breda en mevrouw L. Wegmann, tolk.

Tijdens de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellant op 10 november 2025 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 8 november 2025 gespeelde wedstrijd FC Volendam – NAC Breda schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. De aanklager heeft appellant daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin appellant – kort gezegd – voor het spelen van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door appellant niet geaccepteerd en de zaak is op 13 november 2025 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om appellant ter zake van het tenlastegelegde te veroordelen en hem een straf op te leggen van drie (3) wedstrijden uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit bewezen en besloot tot het opleggen van de eerder vermelde straf.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft appellant tijdig beroep ingesteld.

3. De gronden van beroep

In het beroepschrift en ter zitting van de commissie van beroep zijn namens appellant de volgende redenen aangevoerd.

Appellant betwist primair dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel. Aangevoerd wordt dat appellant niet de intentie heeft gehad - ook niet in voorwaardelijke zin of enige andere schuldvariant - om zijn tegenstander te raken. Ook qua uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling is nimmer sprake geweest van ernstig gemeen spel. Appellant was zich wel bewust van de aanwezigheid van zijn tegenstander maar hij merkt hem pas opnieuw op het moment dat de tegenstander zich naast hem bevindt en tegelijkertijd voorbijkwam. Betoogd wordt dat op de camerabeelden van het betreffende spelmoment te zien is dat appellant zich uitsluitend richt op de bal, maar, doordat de bal te zacht wordt ingespeeld, raakt hij uit balans en kan de tegenstander hem passeren. Hierbij raakt appellant nog verder uit balans. Uit balans doet hij vervolgens een poging om de bal nog te spelen. Dit was met een gebogen been en daarbij had hij niet zijn volle gewicht op dit been. Gesteld wordt dat appellant de bal nog gewoon had gespeeld als de tegenstander niet een fractie sneller bij de bal was geweest. De kans op het kunnen spelen van de bal was onder deze

omstandigheden dan ook groot. Doordat appellant uit balans was, gaat zijn been omhoog en op dat moment heeft hij zelf niet meer de mogelijkheid de bal te raken maar hij kan zijn ingezette actie ook niet meer stoppen. Zodra appellant merkt dat hij niet de bal maar de kuit van zijn tegenstander raakt, trekt appellant direct zijn been weer terug. Ter staving van dit standpunt wordt een beroep gedaan op de analyse van een bewegingswetenschapper verbonden aan de Universiteit van Maastricht (H. Essers). Aangevoerd wordt dat in dit geval sprake is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden doordat appellant zijn actie al heeft ingezet op het moment dat zijn tegenstander voorbijgaat en hij niet heeft kunnen voorspellen waar de voet van de tegenstander terecht zou komen. Betoogd wordt dat appellant een sliding laag over de grond maakt met normale snelheid en intensiteit en geen sprake is van een hoog opgeheven been zoals de tuchtcommissie aangeeft. Tevens wordt aangevoerd dat tijdens de actie er op geen enkele wijze sprake is van agressie of agressief spel van de kant van appellant. Als er sprake zou zijn van een buitensporige inzet dan dient sprake te zijn van het in verregaande mate van overschrijden van de noodzakelijke inspanning of het in gevaar brengen van de veiligheid van de tegenstander. Ook daarvan is geen sprake geweest.

Daarnaast wordt aangevoerd dat het niet altijd duidelijk is wanneer sprake is van ernstig gemeen spel en, gekeken naar de praktijk, het ook onduidelijk is hoe bepaalde situaties beoordeeld dienen te worden. Ter staving van dit standpunt wordt ter zitting een viertal beeldfragmenten getoond van andere overtredingen. Betoogd wordt dat deze overtredingen zwaarder zijn als de overtreding die appellant heeft begaan – in het ene geval is de intentie er wel om de speler te raken terwijl in het andere geval er sprake is van het gevaarlijk inkomen of een speler die gewoonweg te laat is - terwijl deze overtredingen alle niet bestraft zijn met een rode kaart. Gekeken naar deze overtredingen begrijpt appellant niet dat zijn overtreding bestraft is met een rode kaart.

Op basis van voorgaande stelt appellant primair dat er geen wettig en overtuigend bewijs is dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander zodat hij dient te worden vrijgesproken.

Subsidiair wordt aangevoerd dat de straf gematigd dient te worden. Gesteld wordt dat appellant een blanco strafkaart heeft en dit, mede in verband met de omstandigheden van dit geval en de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan, tot een matiging van de straf dient te leiden.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager stelt dat het ten laste gelegde ernstig gemeen spel bewezen kan worden verklaard. Gesteld wordt dat bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel de intentie van de speler niet van belang is. Er wordt niet van uitgegaan dat appellant de intentie heeft gehad om zijn tegenstander op deze manier te raken. Voor de beoordeling of sprake is van ernstig gemeen spel, dient gekeken te worden naar de overtreding, hoe de arbitrage de overtreding heeft beoordeeld en de uiterlijke verschijningsvormen. Gekeken naar die elementen is de overtreding die appellant heeft begaan een klassiek geval van ernstig gemeen spel. In de situatie waar appellant de bal wilde veroveren, valt te zien dat hij iets van balans verliest, maar niet te zien is dat hij daadwerkelijk achterover valt. In dat geval zou hij immers niet meer met zijn been in staat zijn geweest om met die kracht zijn tegenstander op het been te raken. Appellant gaat met buitensporige inzet het duel aan, te weten van achteren met gestrekt been en de noppen vooruit, terwijl er geen mogelijkheid meer is om de bal te spelen, waarbij hij zijn tegenstander vol raakt op de kuit. Gekeken naar die uiterlijke verschijningsvormen is er sprake - minst genomen - van voorwaardelijk opzet en anders in ieder geval van onzorgvuldigheid of nalatigheid.

De aanklager eist handhaving van de straf zoals opgelegd door de tuchtcommissie, te weten een uitsluiting van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Appellant verzet zich in beroep zowel tegen de bewezenverklaring van het ten laste gelegde feit, de kwalificatie alsmede tegen de hoogte van de in eerste aanleg opgelegde straf.

De commissie van beroep overweegt als volgt:

In Regel 12 van de Spelregels Veldvoetbal – seizoen 2025/'26 (hierna: Spelregels) is onder meer bepaald dat *“een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht”*, moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Daarnaast is bepaald dat ook *“een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet, of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt”* zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel.

Bij de beoordeling van de vraag of sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van de speler bij het aangaan van een duel niet van (doorslaggevend) belang, maar wel de uiterlijke verschijningsvorm en de mate van gevaarstelling. Op grond van het dossier en hetgeen ter zitting is aangevoerd, concludeert de commissie van beroep (ten overvloede) dat appellant niet de intentie heeft gehad om zijn tegenstander te raken. Op basis van het dossier en de camerabeelden staat vast dat appellant van achteren met opgeheven en nagenoeg gestrekt been, en de noppen vooruit, inkomt en daarbij zijn tegenstander op de kuit raakt, terwijl de bal op dat moment niet meer binnen speelbereik is. Naar het oordeel van de commissie van beroep bracht appellant door op voornoemde wijze een actie in te zetten de veiligheid van de tegenstander in gevaar.

Bij het voorgaande heeft de commissie van beroep in aanmerking genomen dat op de beelden is te zien dat het voorhoofd van appellant vier tot vijf stappen voordat hij de omstreden actie maakt, kort gericht is op zijn tegenstander. De commissie van beroep leidt hieruit af dat appellant zijn tegenstander reeds op dat moment moet hebben gezien. Minst genomen was er gelet daarop sprake van onzorgvuldigheid als bedoeld in artikel 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV). Daarmee is aan de voorwaarden voor strafbaarheid wegens ernstig gemeen spel voldaan.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellant zich tijdens de op 8 november 2025 gespeelde wedstrijd FC Volendam – NAC Breda schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

1. De schriftelijke verklaring d.d. 9 november 2025 van de scheidsrechter, de heer R. Martens, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(…) Op dat moment zie ik dat speler nr 90 van NAC (NAC-90) op buitensporige wijze, met gestrekt been en noppen vooruit het duel aan gaat. Hierbij raakt hij VOL-8 aan de achterzijde van zijn onderbeen/achillespees.”

2. De schriftelijke verklaring d.d. 8 november 2025 van de assistent-scheidsrechter, de heer R. Brondijk, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“Ik zie dat de nr 32 van NAC een aanval aan het opzetten is, ik zie dat hij de bal probeert in te spelen op de nr 90 dhr. Holtby maar echter wordt deze onderschept door de nr 8 van Fc Volendam. Vervolgens zie ik dat dhr Holtby Nr90 van NAC op buitensporige wijze, met gestrekt been en noppen vooruit het duel aangaat. En ik zie dat hij zijn tegenstander raakt op het onderbeen. (…).”

3. De schriftelijke verklaring d.d. 9 november 2025 van de VAR, de heer E. van de Graaf, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(…) Na het controleren van de beelden van de situatie zag ik dat de speler van NAC met buitensporige inzet het duel aanging. Ik zag dat hij met een gestrekt been en zijn noppen vooruit zijn tegenstander raakte op het onderbeen. Met deze actie bracht de speler van NAC de veiligheid en de gezondheid van zijn tegenstander ernstig in gevaar. Ik heb de gegeven rode kaart bevestigd aan de scheidsrechter op het veld.”

4. De schriftelijke verklaring d.d. 10 november 2025 van de AVAR, de heer J.M. van Zuilen, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) Speler Holtby (nummer 90 NAC Breda) zet hierbij een tackle in en raakt hierbij de verdediger van FC Volendam op de kuit / hiel / onderbeen met de noppen. De scheidsrechter geeft op het veld een rode kaart.

Vanuit de VAR / AVAR konden wij bevestigen dat de gezondheid van de tegenstander in gevaar werd gebracht met deze tackle en bevestigden wij de rode kaart. (...).”

5. De op zitting getoonde beelden van het relevante spelmoment.

7. De kwalificatie

De commissie van beroep kwalificeert het bewezenverklaarde als een overtreding van artikel 19 RTBV juncto Regel 12 van de Spelregels, te weten ernstig gemeen spel jegens een tegenstander.

8. De strafoplegging

Bij de oplegging van de straf neemt de commissie van beroep de aard en ernst van de overtreding, de strafkaart van appellant en hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen in aanmerking.

Namens appellant is gesteld dat het feit dat hij een blanco strafkaart heeft, mede in verband met de omstandigheden van dit geval, en met de relatief beperkte intensiteit waarmee de overtreding is begaan tot matiging van de straf dient te leiden. Dat standpunt volgt de commissie van beroep niet. Het is een gewoon, gemiddeld of in de woorden van de aanklager klassiek geval van ernstig gemeen spel. De strafkaart van appellant vermeldt geen voorafgaande rode kaarten, maar doordat appellant pas sinds het seizoen 2025/'26 in Nederland speelt, heeft zijn strafkaart alleen betrekking op het afgelopen half jaar. Dit levert geen reden op om af te wijken van de in eerste aanleg opgelegde straf die al lager ligt dan de in eerste aanleg geëiste straf.

Alles afwegende ziet de commissie van beroep geen grond om af te wijken van de eis van de aanklager in beroep en de straf zoals deze door de tuchtcommissie is opgelegd. De commissie van beroep bevestigt de strafoplegging van de tuchtcommissie tot een uitsluiting van drie (3) wedstrijden, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

9. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld, met verbetering van gronden.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Appellant is ter zake van eerder vermelde overtreding strafbaar.

Appellant wordt, met ingang van 27 november 2025, uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

Hierop wordt in mindering gebracht de tijdens de periode van de automatische uitsluiting gespeelde wedstrijd NAC Breda – PSV d.d. 22 november 2025.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van NAC Breda, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 26 november 2025 door mr. [] voorzitter, mr. [] en drs. [] leden, bijgestaan door mr. [] secretaris.